«ΜΙΚΡΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟ»

ΟΙ ΩΡΕΣ
ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ
ΚΑΙ
ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ
ΤΩΝ ΩΡΩΝ

Λειτουργική ἐπιμέλεια:
Πρωτοπρεσβύτερος
Κωνσταντῖνος Πλευράκης

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»
Τηλ. 2310-462744, φάξ: 2310-463455
ΘΕΡΜΗ
ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ 2008

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α' ΩΡΑΣ

Τά εἰσαγωγικά κάθε Ὥρας

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν
πάντοτε, νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε,
τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁ πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρῶν,
ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καί ζωῆς χορηγός,
ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καί καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πάσης κηλῖδος
καί σῶσον, ἀγαθέ, τάς ψυχάς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός,
ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι.
Καί νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα,
συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι
τάς ἀσθενείας ἡμῶν.
Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου,
Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι.
Καί νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τό θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπί τῆς γῆς.
Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον
δός ἡμῖν σήμερον
καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία
καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα,
τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ
καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν.

Τά ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου· . . . (Ψαλμός 5)

Κύριε καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καί γενεᾷ. . . (Ψαλμός 89)

Ἔλεος καί κρίσιν ἄσομαί Σοι, Κύριε· ψαλῶ καί συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός με;. . . (Ψαλμός 100)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός.
Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπολυτίκιον

* *

Τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ:

Τροπάριον τῆς Α΄Ὥρας.
Ἦχος πλ. 6΄

Τὸ πρωϊ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου,
ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στιχ: Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε,
σύνες τῆς κραυγῆς μου.
Τὸ πρωϊ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου,
ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στιχ: Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε,
τὸ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.
Τὸ πρωϊ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου,
ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

* *

Καί νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον. Χῦμα.

Τὶ σὲ καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;
Οὐρανόν;
Ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.
Παράδεισον;
Ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος.
Ἀγνὴν Μητέρα;
Ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις Υἱόν,
τὸν πάντων Θεόν.
Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν. Ἦχος πλ. δ΄

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον
κατὰ τὸ λόγιόν σου
καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
(δις)

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων
καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. (δις)
Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον
ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου
καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (δις)
Πληρωθήτω τὸ στόμα μου
αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου,
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
(δίς)

Ἀργῶς, ἐπισήμως:

Τὸ στόμα ἡμῶν
πληρωθήτω αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου,
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τό τέλος τῆς ἀκολουθίας
καί ἡ εὐχή τῆς Ὥρας

Τρισάγιον ... Ὅτι Σοῦ ἐστίν...
Κοντάκιον τῆς ἡμέρας
Κύριε ἐλέησον μ'.
Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ ...
Κύριε ἐλέησον γ'.
Δόξα... Καὶ νῦν...
Τὴν Τιμιωτέραν...
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.
Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Εὐχή

(Ὦ Φῶς μας Χριστέ, ἀληθινό
ἔλα νά μᾶς καθοδηγήσης στήν ἐργασία τῶν
ἐντολῶν Σου)

Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν,
τό φωτίζον καί ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον
ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον,
σημειωθήτω ἐφ᾽ ἡμᾶς
τό φῶς τοῦ προσώπου Σου,
ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τό ἀπρόσιτον·
καί κατεύθυνον τά διαβήματα ἡμῶν
πρός ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν Σου·
πρεσβείαις τῆς παναχράντου Σου Μητρός
καί πάντων Σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχή τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
Ἀπό τό Μεσώριο τῆς Α΄ ὥρας.

(Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης,
λάμψε μέσα στίς καρδιές μας
καί δῶσε στή ζωή μας νόημα.)

Ο Θεός ὁ αἰώνιος,
τό ἄναρχον καί ἀΐδιον φῶς,
ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργός,
ἡ τοῦ ἐλέους πηγή,
τό τῆς ἀγαθότητος πέλαγος
καί τῆς φιλανθρωπίας
ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος,
ἐπίφανον ἐφ᾽ ἡμᾶς
τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
νοητέ ἥλιε τῆς δικαιοσύνης

καί τῆς Σῆς εὐφροσύνης
τάς ψυχάς ἡμῶν πλήρωσον
καί δίδαξον ἡμᾶς τά Σά μελετᾶν ἀεί
καί φθέγγεσθαι κρίματα
καί ἐξομολογεῖσθαί Σοι διηνεκῶς
τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καί εὐεργέτῃ.
Τά τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα
πρός τό Σόν κατεύθυνον θέλημα
καί πράττειν ἡμᾶς τά Σοί εὐάρεστα
καί φίλα εὐόδωσον·
ἵνα καί διά τῶν ἀναξίων ἡμῶν
δοξάζηταί Σου τό πανάγιον ὄνομα
τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ
καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
τῆς μιᾶς Θεότητός τε καί Βασιλείας·
ᾗ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις
εἰς τούς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Εὐχή τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
Ἀπό τό Μεσώριο τῆς Α΄ ὥρας.

(Πρωϊνή ἀφιέρωση αἰτήσεως θείας προστασίας)

Ὁ ἐξαποστέλλων τό φῶς καί πορεύεται,
ὁ ἀνατέλλων τόν ἥλιον
ἐπί δικαίους καί ἀδίκους,
πονηρούς τε καί ἀγαθούς,
ὁ ποιῶν ὄρθρον
καί φωτίζων πᾶσαν τήν οἰκουμένην,
φώτισον καί ἡμῶν τάς καρδίας,
Δέσποτα τῶν ἁπάντων.

Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐαρεστεῖν Σοι,
διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπό πάσης ἁμαρτίας
καί πάσης πονηρᾶς πράξεως, ρυόμενος ἡμᾶς
ἀπό παντός βέλους πετομένου ἡμέρας
καί πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως·
πρεσβείαις τῆς Παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
τῶν ἀΰλων Σου λειτουργῶν
καί ἐπουρανίων Δυνάμεων
καί πάντων τῶν Ἁγίων,
τῶν ἀπ᾽ αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων.
Σόν γάρ ἐστι τό ἐλεεῖν καί σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεός ἡμῶν καί Σοί τήν δόξαν
ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ
καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ

Τά προκαταρκτικά τῆς Ὥρας.
(βλ. στήν ἀρχή τῆς Α΄Ὥρας, σελ.)

Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς δικαιοσύνης μου,
πρόσχες τῇ δεήσει μου,
ἐνώτισαι τήν προσευχήν μου
οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις. . . . **(Ψαλμός 16)**

Πρός Σέ, Κύριε, ἦρα τήν ψυχήν μου.
Ὁ Θεός μου, ἐπί Σοί πέποιθα·
μή καταισχυνθείην εἰς τόν αἰῶνα,
μηδέ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου.
(Ψαλμός 24)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός Σου
καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. **(Ψαλμός 50)**

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός.
Κύριε, ἐλέησον,

Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπολυτίκιον

* *

Τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ:

Τροπάριον τῆς Γ΄Ὥρας.
Ἦχος πλ. 6΄

Kύριε,
ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα
ἐν τῇ Τρίτῃ ὥρα
τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας,
τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν,
ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Στιχ: Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Kύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ...

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον
μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Kύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα...

Εἰ δέ «Ἀλληλούϊα», ἤτοι ἐάν δέν ὑπάρχει ἑορτή,
λέγομεν τά τροπάρια ταῦτα:

Eὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ πανσόφους τούς ἁλιεῖς ἀναδείξας
καταπέμψας αὐτοῖς τό Πνεῦμα τό ἅγιον
καί δι' αὐτῶν τήν οἰκουμένην σαγηνεύσας,
Φιλάνθρωπε, δόξα Σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καί σταθηράν
δίδου παραμυθίαν
τοῖς δούλοις Σου, Ἰησοῦ,
ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τά πνεύματα ἡμῶν.
Μή χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ἐν θλίψεσι,
μή μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν
ἐν περιστάσεσιν,
ἀλλ᾽ ἀεί ἡμᾶς πρόφθασον.
Ἔγγισον ἡμῖν! Ἔγγισον, ὁ πανταχοῦ!
Ὥσπερ καί τοῖς Ἀποστόλοις Σου
πάντοτε συνῆς,
οὕτω καί τοῖς ποθοῦσιν
ἕνωσον Σαυτόν, Οἰκτίρμον,
ἵνα συνημμένοι Σοι
ὑμνῶμεν καί δοξολογῶμεν
τό πανάγιόν Σου Πνεῦμα.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπίς καί προστασία
καί καταφυγή τῶν χριστιανῶν,
τό ἀκαταμάχητον τεῖχος
τῶν καταπονουμένων ὁ λιμήν
ὁ ἀχείμαστος,
Σύ εἶ Θεοτόκε ἄχραντε·
ἀλλ᾽ ὡς τόν κόσμον σῴζουσα
τῇ ἀπαύστῳ πρεσβεία Σου
μνήσθητι καί ἡμῶν, Παρθένε πανύμνητε.

* *

Καί νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον. Χῦμα.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,
ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς.
Σὲ ἱκετεύομεν,
πρέσβευε, Δέσποινα,
μετὰ τῶν Ἀποστόλων,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός,
εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν.
Κατευοδῶσαι ἡμῖν
ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τό τέλος τῆς ἀκολουθίας
καί ἡ εὐχή τῆς Ὥρας

Τρισάγιον ...Ὅτι Σοῦ ἐστίν...
Κοντάκιον τῆς ἡμέρας
Κύριε ἐλέησον μ'.
Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ ...
Κύριε ἐλέησον γ'.
Δόξα... Καὶ νῦν...
Τὴν Τιμιωτέραν...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.
Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

(βλ. παρακάτω στούς Μακαρισμούς, σελ 28 καί Μέγα Ὡρολόγιον, σελ. 141. Τά συνοπτικῶς σημειούμενα ἐδῶ,

παρατίθενται ἀναλυτικά στό τέλος τῶν Μακαρισμῶν, σελ. 17)

Εὐχή τῆς Γ΄ Ὥρας

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
Κύριε, Υἱὲ μονογενές,
Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
μία Θεότης, μία Δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν
καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι,
σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν Σου,
ὅτι εὐλογητὸς εἶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τροπάρια καί Εὐχή τοῦ Μεσωρίου τῆς Γ΄ Ὥρας

Ὁ Θεός των πατέρων ἡμῶν,
ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν
κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν,
μὴ ἀποστήσης **τὸ ἔλεός σου** ἀφ' ἡμῶν,
ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,
ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα...

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε,
ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν,
στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας,
ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου,
τοὺς τυράννους καθεῖλον,
ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων
τὰ ἀνίσχυρα θράση,

αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον
ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν,
ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε,
πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες,
ἄτρωτοι διαμένομεν,
καὶ πάλιν ἁμαρτάνοντες, βοῶμέν σοι,
Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐχὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

(Τοῦ Μεσωρίου τῆς Γ΄ ὥρας.

Ἡ παροῦσα εὐχὴ ἔχει κοινές φράσεις μέ τήν πρώτη εὐχή τῆς δευτέρας γονυκλισίας τῆς Πεντηκοστῆς. Πῶς νά ἐξηγηθῆ αὐτή ἡ συγγένεια;)

Σέ παρακαλοῦμε Κύριε, νά μᾶς στείλης τό Ἅγιό Σου Πνεῦμα γιά νά μᾶς διδάξη νά προσευχώμαστε καί νά ἐξαγιάση τόν καθημερινό μας βίο.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ τήν Σήν εἰρήνην δεδωκώς τοῖς ἀνθρώποις
καί τήν τοῦ Παναγίου Πνεύματος δωρεάν
τοῖς Σοῖς Μαθηταῖς
καί Ἀποστόλοις καταπέμψας
καί τά τούτων χείλη
ἐκ πυρίνων γλωσσῶν
διανοίξας δυνάμει Σου,
διάνοιξον καί ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν τά χείλη

καί δίδαξον ἡμᾶς
πῶς δεῖ καί ὑπέρ ὧν χρή προσεύχεσθαι.
Κυβέρνησον ἡμῶν τήν ζωήν
ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λιμήν
καί γνώρισον ἡμῖν ὁδόν, ἐν ᾗ πορευσόμεθα.
Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν
καί Πνεύματι ἡγεμονικῷ
τό τῆς διανοίας ἡμῶν στήριξον ὀλισθηρόν,
ἵνα, καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
τῷ Πνεύματί Σου τῷ ἀγαθῷ
πρός τό συμφέρον ὁδηγούμενοι
καταξιωθῶμεν ποιεῖν τάς ἐντολάς Σου
καί τῆς Σῆς ἀεί μνημονεύειν
ἐνδόξου καί ἐρευνητικῆς
τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις
παρουσίας
καί μή τοῖς φθειρομένοις
τοῦ κόσμου τούτου
ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς,
ἀλλά τῆς τῶν μελλόντων
ὀρέγεσθαι ἀπολαύσεως
ἐνίσχυσον θησαυρῶν·
ὅτι εὐλογητός καί αἰνετός ὑπάρχεις
ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις Σου,
εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ

Τά προκαταρκτικά τῆς Ὥρας.
(ὅλ. στήν ἀρχή τῆς Α΄Ὥρας, σελ.)

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί Σου σῶσόν με καί ἐν τῇ δυνάμει Σου κρῖνόν με. . . .
(ψαλμός 53)

Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τήν προσευχήν μου καί μή ὑπερίδῃς τήν δέησίν μου, πρόσχες μοι καί εἰσάκουσόν μου. . . .
(Ψαλμός 54)

**Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου,
ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
αὐλισθήσεται. . . . (Ψαλμός 90)**

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός.
Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπολυτίκιον

* *

Τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ:

Τό Τροπάριον τῆς ΣΤ΄ Ὥρας
Ἦχος πλ. β΄

Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ,
τῷ Σταυρῷ προσηλώσας,
τὴν ἐν τῷ Παραδείσω
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν,
καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν
τὸ χειρόγραφον διάρρηξον,
Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στιχ: Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου
καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου
Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, ...

Στιχ: ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα

καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέν μου
Ὃ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, ...

* *

(Βλέπε Τυπικό Ρήγα σελ 759)

Δόξα

Καί νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον. Χῦμα

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν
διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα,
σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον,
Θεοτόκε Παρθένε.
Πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς
πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου.
Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας
ἡ πάνσεμνος,
ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος,
ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

* *

Στό σημεῖο αὐτό τῆς Ἀκολουθίας τῆς στ΄ Ὥρας παρεμβάλλεται: Τό Τροπάριον τῆς Προφητείας καί ἡ Προφητεία καί γίνεται ἀνάγνωσις ἀπό τήν Κλίμακα

* *

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς
οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε,
ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.
Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ῥύσαι ἡμᾶς,

καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνοματός σου.

Τό τέλος τῆς ἀκολουθίας
καί ἡ εὐχή τῆς Ὥρας

Τρισάγιον ... Ὅτι Σοῦ ἐστίν...
Κοντάκιον τῆς ἡμέρας

* *

Τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ:

Ἦχος β΄.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς,
Χριστέ ὁ Θεός· ἐπί Σταυροῦ
τάς ἀχράντους Σου χεῖρας ἐξέτεινας,
ἐπισυνάγων πάντα τά ἔθνη κράζοντα·
Κύριε δόξα Σοι.

Δόξα.

Τήν ἄχραντον Εἰκόνα Σου
προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ,
αἰτούμενοι συγχώρησιν
τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός·
βουλήσει γάρ ηὐδόκησας σαρκί
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ,
ἵνα ῥύσῃ οὕς ἔπλασας
ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ·
ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμεν Σοι·
Χαρᾶς, ἐπλήρωσας τά πάντα,
ὁ Σωτήρ ἡμῶν,
παραγενόμενος εἰς τό σῶσαι τόν κόσμον.

Καί νῦν.

α) Δευτέρα, Τρίτη καί Πέμπτη Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή,
συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε·
βλέψον εἰς λαόν τόν ἁμαρτήσαντα
δεῖξον ὡς ἀεί τήν δυναστείαν Σου·
εἰς Σέ γάρ ἐλπίζοντες, τό Χαῖρε βοῶμέν Σοι
ὥς ποτε ὁ Γαβριήλ
ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

β) Τετάρτη καί Παρασκευή Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις,
Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν Σε
διά γάρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ Σου
κατεβλήθη ὁ ἅδης καί ὁ θάνατος τέθνηκε
νεκρωθέντες ἀνέστημεν καί ζωῆς
ἀξιώθημεν
τόν Παράδεισον ἐλάβομεν,
τήν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν
διό εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν
ὡς κραταιόν Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν
καί μόνον πολυέλεον.

* *

Κύριε ἐλέησον μ'.
Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ ...
Κύριε ἐλέησον γ'.
Δόξα... Καὶ νῦν...
Τὴν Τιμιωτέραν...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.
Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

(βλ. παρακάτω στούς Μακαρισμούς, σελ 28 καί Μέγα Ὡρολόγιον, σελ. 141)

(Τά συνοπτικῶς σημειούμενα ἐδῶ, παρατίθενται ἀναλυτικά στό τέλος τῶν Μακαρισμῶν, σελ. 17)

Εὐχή τῆς ΣΤ΄ Ὥρας

Θεέ, καί Κύριε τῶν δυνάμεων
καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ,
ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου
τὸν μονογενή σου Υἱόν,
τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
καταπέμψας ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους ἡμῶν,
καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ
τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
διαρρήξας,
καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ
τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους.
Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε,
πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν
τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας
καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις,
καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου
καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου
τὰς σάρκας ἡμῶν,
καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν
εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας.
Ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς.
Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες,

καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι,
σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον
κατοπτεύοντες φῶς,
ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν,
καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν,
τῷ ἀνάρχῳ Πατρί,
σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ,
καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἀμήν.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΣΤ΄ ΩΡΑΣ

Ἦχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς βασιλεύσι,
κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων,
διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων,
ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον,
δυσωπήθητι, Κύριε,
καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας,
ἴασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων,
καὶ τῆς Θεοτόκου,

τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

* *

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ

Τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή

δέν ψάλλομε τούς Ψαλμούς τῶν Τυπικῶν, ἀλλά μετά τίς τρεῖς μεγάλες μετάνοιες τῆς Θ΄ Ὥρας, ἀρχίζομε τούς Μακαρισμούς σέ ἦχο πλ. δ΄ καί ψάλλομε μετά ἀπό κάθε στίχο καί στό «Δόξα. Καί νῦν» τό:

«Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου»

κάνοντας καί ἀπό μιά μικρή μετάνοια σέ κάθε «Μνήσθητι».

Α΄

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ΄ 102 [103]

Τῷ Δαυΐδ. Ἦχος πλ. δ΄

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τόν Κύριον.
Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τόν Κύριον
καί πάντα τά ἐντός μου,
τό ὄνομα τό ἅγιον Αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τόν Κύριον
καί μή ἐπιλανθάνου
πάσας τάς ἀνταποδόσεις Αὐτοῦ·

3 Τόν εὐϊλατεύοντα
πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου,
Τόν ἰώμενον πάσας τάς νόσους σου.

4 Τόν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τήν ζωήν σου,
τόν στεφανοῦντα σε
ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς·

5 Τόν ἐμπιμπλῶντα
ἐν ἀγαθοῖς τήν ἐπιθυμίαν σου,
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος
καί κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
7 Ἐγνώρισε τάς ὁδούς Αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ τά θελήματα Αὐτοῦ.
8 Οἰκτίρμων καί ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καί πολυέλεος·
9 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται
οὐδέ εἰς τόν αἰῶνα μηνιεῖ.
10 Οὐ κατά τάς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν
οὐδέ κατά τάς ἁμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
11 Ὅτι κατά τό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπό τῆς γῆς
ἐκραταίωσεν Κύριος τό ἔλεος Αὐτοῦ
ἐπί τούς φοβουμένους Αὐτόν.
12 Καθ' ὅσον
ἀπέχουσιν ἀνατολαί ἀπό δυσμῶν,
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τάς ἀνομίας ἡμῶν.
13 Καθώς οἰκτείρει πατήρ υἱούς,
ᾠκτίρησε Κύριος τούς φοβουμένους Αὐτόν.
14 Ὅτι Αὐτός ἔγνω τό πλάσμα ἡμῶν·
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
15 Ἄνθρωπος, ὡσεί χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡσεί ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
16 Ὅτι πνεῦμα
διῆλθεν ἐν αὐτῷ καί οὐχ ὑπάρξει
καί οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τόν τόπον αὐτοῦ.

17 Τό δέ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπό τοῦ αἰῶνος
καί ἕως τοῦ αἰῶνος
ἐπί τούς φοβουμένους Αὐτόν
Καί ἡ δικαιοσύνη Αὐτοῦ ἐπί υἱούς υἱῶν,
18 τοῖς φυλάσσουσιν τήν διαθήκην Αὐτοῦ
καί μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ
τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τόν θρόνον Αὐτοῦ
καί ἡ βασιλεία Αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
20 Εὐλογεῖτε τόν Κύριον
πάντες οἱ Ἄγγελοι Αὐτοῦ,
δυνατοί ἰσχύϊ ποιοῦντες τόν λόγον Αὐτοῦ,
τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων Αὐτοῦ.
21 Εὐλογεῖτε τόν Κύριον
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Αὐτοῦ,
λειτουργοί Αὐτοῦ
οἱ ποιοῦντες τό θέλημα Αὐτοῦ.
22 Εὐλογεῖτε τόν Κύριον
πάντα τά ἔργα Αὐτοῦ
ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας Αὐτοῦ·
εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τόν Κύριον.

Β΄

Ἦχος β΄

Δόξα τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ΄ 145 [146]

Ἀλληλούϊα· Ἀγγαίου καί Ζαχαρίου.

Αἶνει, ἡ ψυχή μου, τόν Κύριον.

2 Αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.
3 Μή πεποίθατε ἐπ᾽ ἄρχοντας
ἐπί υἱούς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.
4 Ἐξελεύσεται τό πνεῦμα αὐτοῦ
καί ἐπιστρέψει εἰς τήν γῆν αὐτοῦ.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες
οἱ διαλογισμοί αὐτῶν.
5 Μακάριος οὗ ὁ Θεός Ἰακώβ βοηθός αὐτοῦ,
ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπί Κύριον τόν Θεόν αὐτοῦ.
6 Τόν ποιήσαντα τόν οὐρανόν καί τήν γῆν,
τήν θάλασσαν καί πάντα τά ἐν αὐτοῖς.
Τόν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τόν αἰῶνα,
7 ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις,
διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι·
Κύριος λύει πεπεδημένους,
8 Κύριος σοφοῖ τυφλούς,
Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους,
Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους·
9 Κύριος φυλάσσει τούς προσηλύτους.
Ὀρφανόν καί χήραν ἀναλήψεται
καί ὁδόν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.
10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τόν αἰῶνα,
ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καί γενεάν.

Καί νῦν.

Ο Μονογενής Υἱός
καί Λόγος τοῦ Θεοῦ
ἀθάνατος ὑπάρχων
καί καταδεξάμενος
διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν

σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστέ, ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας,
Εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος
συνδοξαζόμενος τῷ Πατρί
καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.

Γ΄

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

(Μ. Ὡρολόγιον Ἀποστολ. Διακ. σελ. 122 - 126.
καί Τριώδιον «Φωτός» σελ. 86)

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

(Ματθ. 5)

Ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοί τῷ πνεύματι,
ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες
ὅτι αὐτοί παρακληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Μακάριοι οἱ πραεῖς,
ὅτι αὐτοί κληρονομήσουσι τήν γῆν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Μακάριοι οἱ πεινῶντες
καί διψῶντες τήν δικαιοσύνην,
ὅτι αὐτοί χορτασθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες,
ὅτι αὐτοί ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὄψονται.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί,
ὅτι αὐτοί υἱοί Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι
ἕνεκεν δικαιοσύνης,
ὅτι αὐτῶν ἐστι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Μακάριοι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς,
καί διώξωσι, καί εἴπωσι πᾶν πονηρόν ρῆμα
καθ' ἡμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν Ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Χαίρετε καί ἀγαλλιᾶσθε,
ὅτι ὁ μισθός ἡμῶν πολύς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Καί νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε...

Μνήσθητι ἡμῶν, **Κύριε,**
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, **Δέσποτα,**
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, **Ἅγιε,**
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Κηρυκτικό σχόλιο: Ἀξιοπαρατήρητη εἶναι ἡ ἀναγωγική, ἀνωφερική πορεία τῆς προσευχῆς, ἡ ὁποία κορυφώνεται στούς Μακαρισμούς, σέ σημεῖο πού ἐνούμεθα μέ τούς Ἀγγέλους καί ψάλλομε μαζί τους τόν Τρισάγιον Ὕμνον. Ἀμέσως μετά ὁμολογοῦμε τήν πίστη μας ἀπαγγέλλοντες τό Σύμβολον, ζητοῦμε συγχώρηση (ἄνες, ἄφες...) καί ἀπαγγέλλομε τό Πάτερ ἡμῶν, παραδιδόμενοι στήν ἀγκαλιά τοῦ Πατέρα μας καί στήν Βασιλεία Του.

Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καί λέγει
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ
πλήρης ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης Σου.

Προσέλθετε πρός αὐτόν καί φωτίσθητε
καί τά πρόσωπα ὑμῶν
οὐ μή καταισχυνθῆ.

Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καί λέγει
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ
πλήρης ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης Σου.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χορός Ἁγίων Ἀγγέλων καί Ἀρχαγγέλων
μετά πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων
ὑμνεῖ σε καί λέγει·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ
πλήρης ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης Σου.

Καί νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...

(Ψαλλόμενον Ἦχος πλ. δ΄.)

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεός
τά παραπτώματα ἡμῶν
τά ἑκούσια καί τά ἀκούσια
τά ἐν ἔργῳ καί λόγῳ,
τά ἐν γνώσει καί ἀγνοίᾳ,
τά ἐν νυκτί καί ἡμέρᾳ
τά κατά νοῦν καί διάνοιαν.
Τά πάντα ἡμῖν συγχώρησον
ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι Σοῦ ἐστίν...

ΚΟΝΤΑΚΙΟ

Περίπτωση 1η

α

Τῆς Μεταμορφώσεως

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος βαρύς.

Επί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης

καί ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί Σου
τήν δόξαν Σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο·
ἵνα ὅταν Σε ἴδωσι σταυρούμενον,
τό μέν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον,
τῷ δέ κόσμῳ κηρύξωσιν,
ὅτι Σύ ὑπάρχεις ἀληθῶς
τοῦ Πατρός τό ἀπαύγασμα.

ϛ

Τά κοντάκια τῆς ἡμέρας

γ

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ

δ

Τό μαρτυρικό τοῦ ἤχου (ζήτα το στό τέλος τοῦ Τριωδίου Μαρτυρικόν τῆς Ζ΄Ὠδῆς)

ε

Δόξα καί νῦν. Ἦχος β΄

Καθ' ἑκάστην (πλήν Σαββάτου)

Προστασία τῶν χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρός τόν Ποιητήν ἀμετάθετε,
μή παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,
ἀλλά πρόφθασον, ὡς ἀγαθή,
εἰς τήν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς, κραυγαζόντων Σοι·
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν
καί σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν,
ἡ προστατεύουσα ἀεί,
Θεοτόκε, τῶν τιμώντων Σε.

Περίπτωση 2η

Ἐάν μέν εἶναι Δεσποτική ἑορτή, τό κοντάκιον.
Ἐάν τύχῃ Ἅγιος ἑορταζόμενος καί Δεσποτική ἑορτή, τό κοντάκιον τοῦ Ἁγίου πρῶτα καί ἔπειτα τῆς ἑορτῆς.

Περίπτωση 3η

Τήν Δ΄ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, κοντάκιο τῆς Σταυροπροσκυνήσεως «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία».

Περίπτωση 4η

Τή Μεγάλη Ἑβδομάδα, τό κοντάκιο κάθε ἡμέρας

* *

Τίς ἑβδομάδες τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς

β)

Τά κοντάκια τῆς ἡμέρας:

Δευτέρας

Ἦχος β΄

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ,
λειτουργοί θείας δόξης
τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί
καί ἀρχηγοί ἀσωμάτων
τό συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε
καί τό μέγα ἔλεος
ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Τρίτης

Τοῦ Προδρόμου. Ἦχος β΄. Τά ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ καί Πρόδρομε τῆς χάριτος
τήν κάραν τήν σήν ὡς ρόδον ἱερώτατον
ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι,
τάς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν
καί γάρ πάλιν ὡς πρότερον

ἐν κόσμῳ κηρύττεις τήν μετάνοιαν.

Τετάρτης καί Παρασκευῆς

Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως,
τῇ ἐπωνύμῳ Σου καινῇ πολιτείᾳ
τούς οἰκτιρμούς Σου δώρησαι,
Χριστέ ὁ Θεός·
εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει Σου,
τούς πιστούς βασιλεῖς ἡμῶν
νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατά τῶν πολεμίων·
τήν συμμαχίαν ἔχοιεν τήν Σήν,
ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Πέμπτης

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

Ἦχος β΄ Αὐτόμελον

Τούς ἀσφαλεῖς καί θεοφθόγγους κήρυκας,
τήν κορυφήν τῶν μαθητῶν Σου, Κύριε,
προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν
τῶν ἀγαθῶν Σου καί ἀνάπαυσιν.
Τούς πόνους γάρ ἐκείνων καί τόν θάνατον
ἐδέξω ὑπέρ πάσαν ὁλοκάρπωσιν
ὁ μόνος γινώσκων τά ἐγκάρδια.

Τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος γ΄ Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐν τοῖς Μύροις, Ἅγιε,
ἱερουργός ἀνεδείχθης.
Τοῦ Χριστοῦ γάρ ὅσιε
τό Εὐαγγέλιον πληρώσας
ἔθηκας τήν ψυχήν σου ὑπέρ λαοῦ σου,

ἔσωσας τούς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου,
διά τοῦτο ἡγιάσθης,
ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Σαββάτου

Κοντάκιον νεκρώσιμον. Ἦχος πλ. δ΄

Μετά τῶν Ἁγίων
ἀνάπαυσον, Χριστέ,
τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου
ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος
οὐ λύπη οὐ στεναγμός
ἀλλά ζωή ἀτελεύτητος.

Μαρτυρικόν κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄

Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως
τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως
ἡ οἰκουμένη προσφέρει Σοι, Κύριε,
τούς θεοφόρους Μάρτυρας.
Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις
ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τήν Ἐκκλησίαν Σου
διά τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

* *

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ

Τά ἀρχικά λόγια
(βλ. στήν Α΄Ὥρα)

Ὡς ἀγαπητά τά σκηνώματά Σου,
Κύριε τῶν δυνάμεων.

Ἐπιποθεῖ καί ἐκλείπει ἡ ψυχή μου
εἰς τάς αὐλάς τοῦ Κυρίου...

(Ψαλμός 83)

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν Σου,
ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ·

ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ Σου,
ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. . .
(Ψαλμός 84)

Κλῖνον, Κύριε, τό οὖς Σου
καί ἐπάκουσόν μου,
ὅτι πτωχός καί πένης εἰμί ἐγώ. . .
(Ψαλμός 85)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός.
Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπολυτίκιον

* *

Τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ:

Τροπάριον τῆς Θ΄Ὥρας

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρα δι' ἡμᾶς,
σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος,
νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα,
Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐγγίσατω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε
κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρα δι' ἡμᾶς, ...

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου
κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥύσαί με
Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, ...

* *

Καί νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον. Χῦμα.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς ἐκ Παρθένου,
καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ,
ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,
καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός,
μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου,
δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον,
δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

* *

Ἀνάγνωσις ἀπό τήν Κλίμακα

* *

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος,
διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον,
καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου,
καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν,
διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ,
καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου
καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Τό τέλος τῆς ἀκολουθίας
καί ἡ εὐχή τῆς Ὥρας

Τρισάγιον ...Ὅτι Σοῦ ἐστίν...
Κοντάκιον τῆς ἡμέρας
* *

Τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ:
Περιπτώσεις τοῦ Κοντακίου (Μ. Ὡρολ. σελ. 141)

Βλέπων ὁ ληστής τόν ἀρχηγόν τῆς ζωῆς
ἐπί σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν·
εἰ μή Θεός ὑπῆρχε σαρκωθείς
ὁ σύν ἡμῖν σταυρωθείς,
οὐκ ἄν ὁ ἥλιος τάς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν,
οὐδέ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο.
Ἀλλ', ὁ πάντων ἀνεχόμενος
μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλεία Σου.

Δόξα...

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν
ζυγός δικαιοσύνης εὑρέθη **ὁ σταυρός Σου.**
Τοῦ μέν καταγομένου εἰς Ἅδην
τῷ βάρει τῆς βλασφημίας
τοῦ δέ κουφιζομένου πταισμάτων
πρός γνῶσιν θεολογίας,
Χριστέ, ὁ Θεός, δόξα Σοι

Καὶ νῦν...

Τόν Ἀμνόν καί Ποιμένα
καί Σωτῆρα τοῦ κόσμου
ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκούσα
ἔλεγε δακρύουσα·
ὁ μέν κόσμος ἀγάλλεται
δεχόμενος τήν λύτρωσιν.
Τά δέ σπλάγχνα μου φλέγονται

ὁρώσῃ Σου τήν σταύρωσιν,
ἣν ὑπέρ πάντων ὑπομένεις,
ὁ Υἱός καί Θεός μου.

* *

Κύριε ἐλέησον μ'.

Εὐχή τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ ἐν παντί καιρῷ, καί πάσῃ ὥρᾳ
ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς
προσκυνούμενος καί δοξαζόμενος,
Χριστός ὁ Θεός,
ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος,
ὁ πολυεύσπλαχνος,
ὁ τούς δικαίους ἀγαπῶν
καί τούς ἁμαρτωλούς ἐλεῶν,
ὁ πάντας καλῶν πρός σωτηρίαν
διά τῆς ἐπαγγελίας
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν·
Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καί ἡμῶν
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τάς ἐντεύξεις,
καί ἴθυνον τήν ζωήν ἡμῶν
πρός τάς ἐντολάς Σου·
τάς ψυχάς ἡμῶν ἁγίασον,
τά σώματα ἅγνισον,
τούς λογισμούς διόρθωσον,
τάς ἐννοίας κάθαρον,
καί ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπό πάσης θλίψεως, κακῶν καί ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Σου Ἀγγέλοις,
ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν

φρουρούμενοι καί ὁδηγούμενοι,
καταντήσωμεν
εἰς τήν ἑνότητα τῆς Πίστεως
καί εἰς τήν ἐπίγνωσιν
τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης·
ὅτι εὐλογητός εἶ
εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

**Καί νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τήν ἀδιαφθόρως, Θεόν Λόγον τεκοῦσαν,
τήν ὄντως Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.**

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

*Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς
καί εὐλογήσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τό πρόσωπον Αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς
καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.*

Τάς τρεῖς μεγάλας μετανοίας μέ τήν Εὐχή τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

Καί ἑτέρας μικράς ιβ΄ κλπ

Καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἀκολουθία τῶν Μακαρισμῶν, σελ. 27

* *

Τροπάρια τοῦ Μεσωρίου τῆς Θ΄ Ὥρας

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ
καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλούς,
μὴ χωρίσῃς με τῆς ποίμνης σου,
ὁ Ποιμὴν ὁ καλός,
ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, τὸν
πλανώμενον
καὶ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ συναρίθμησον,
ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα...

Ὡς ὁ Ληστὴς ὁμολογῶ
καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ.
Μνήσθητι μου, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου
καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον,
ὁ ἑκουσίως τὰ πάθη
ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ νῦν...

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα
δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν,
αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου
καὶ ἔλεγεν: Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις,
σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ΄) ἤτοι:

[Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.] (δ΄)

Ὁ ἐν παντί καιρῷ, καί πάσῃ ὥρᾳ
ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς
προσκυνούμενος καί δοξαζόμενος,
Χριστός ὁ Θεός,
ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος,
ὁ πολυεύσπλαχνος,
ὁ τούς δικαίους ἀγαπῶν
καί τούς ἁμαρτωλούς ἐλεῶν,
ὁ πάντας καλῶν πρός σωτηρίαν
διά τῆς ἐπαγγελίας
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν·
Αὐτός, Κύριε,
πρόσδεξαι καί ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
τάς ἐντεύξεις,
καί ἴθυνον τήν ζωήν ἡμῶν
πρός τάς ἐντολάς Σου·
τάς ψυχάς ἡμῶν ἁγίασον,
τά σώματα ἅγνισον,
τούς λογισμούς διόρθωσον,
τάς ἐννοίας κάθαρον,
καί ῥύσαι ἡμᾶς
ἀπό πάσης θλίψεως,
κακῶν καί ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Σου Ἀγγέλοις,
ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν
φρουρούμενοι καί ὁδηγούμενοι,

καταντήσωμεν
εἰς τήν ἑνότητα τῆς Πίστεως
καί εἰς τήν ἐπίγνωσιν
τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης·
ὅτι εὐλογητός εἶ
εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τήν ἀδιαφθόρως, Θεόν Λόγον τεκοῦσαν,
τήν ὄντως Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ο *Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς,*
καί εὐλογήσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τό πρόσωπον Αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς,
καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας,
μέ τήν Εὐχή τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας,
φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ,
δώρησαί μοὶ τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα,
καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου,
ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ' λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ:

Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ,
καὶ ἐλέησόν με

καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην
καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς:

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ,
δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα,
καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου,
ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τῆς Θ' Ὥρας

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ μακροθυμήσας
ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι,
καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς,
ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος,
τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ
τὴν εἰς τὸν Παράδεισον
ὡδοποίησας εἴσοδον,

καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας,

(Ἐξομολόγηση)

ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς,
καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις Σου.
Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν,
καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν,
καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ,
διότι κατελίπομεν τὴν ὁδόν
τῆς δικαιοσύνης σου
καὶ ἐπορεύθημεν
ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν.
Ἀλλ' ἱκετεύομεν
τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα.
Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου,
καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ
Ἅγιον,
ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι
ἡμῶν.
Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα,
καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα,
ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον,
τὸν νέον ἐνδυσώμεθα,
καὶ Σοὶ ζήσωμεν
τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ Κηδεμόνι.
Καὶ οὕτω
τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν,
εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν,

ἔνθα πάντων ἐστὶ
τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.
Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη
καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναμπέπομεν,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί
καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεί
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐάν δέν θά τελεστῆ Προηγιασμένη,

ἀμέσως ὁ Προεστώς ἀναγινώσκει τόν Προοιμιακόν καί ἀρχίζει ὁ Ἑσπερινός.

Ἐάν ὅμως τελεστῆ Προηγιασμένη,

στό σημεῖο αὐτό κατακλείεται ἡ Ἀκολουθία μέ **Κύριε ἐλέησον ιβ΄**

Καί ὁ ἱερεύς λέει τήν εὐχήν

Παναγία Τριάς, τό ὁμοούσιον κράτος,
ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία,
ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία,
εὐδόκησον δή καί ἐπ᾽ ἐμοί τῷ ἁμαρτωλῷ
στήριξον, συνέτισον τήν καρδίαν μου
καί πᾶσαν περίελέ μου τήν βεβηλότητα
φώτισον μου τήν διάνοιαν,
ἵνα διά παντός
δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καί λέγω:
Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός, Ἀμήν.

Καί ποιεῖ ἀπόλυσιν τῆς Ἀκολουθίας
καί ἀρχίζει ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.